

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121010606
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121010606.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04.08.2022, v trestnej veci proti obžalovanému Y. K., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 6T/33/2021 zo dňa 09.06.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného Y. K..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov uznal obžalovaného Y. K. za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 20.01.2020 prevzal výzvu Okresného súdu Prešov zo dňa 19.11.2019, sp. zn. 1T/116/2017 na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby v Prešove, kpt. Nálepku č. 1, s termínom do 5 dní od doručenia tejto výzvy, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 02.11.2017, sp. zn. 1T/116/2017, kde jeho žiadosť o odklad výkonu trestu odňatia slobody bola uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 22.06.2020, sp. zn. 1T/116/2017, právoplatným dňa 22.06.2020, zamietnutá, pričom Y. K. bez vážneho dôvodu trest odňatia slobody v lehote stanovenej súdom nenastúpil, ale úmyselne sa tomu vyhýbal do 19.11.2020, kedy bol policajtní OKP OR PZ Prešov dodaný do výkonu trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon väzby v Prešove.

Za to mu súd prvého stupňa uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. Zákona, s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie čo do výroku o treste obžalovaný, ktoré dodatočne prostredníctvom obhajcu písomne odôvodnil. V dôvodoch odvolania po zhrnutí obsahu napadnutého rozsudku uviedol, že podľa jeho názoru konajúci súd nesprávne posúdil jeho konanie a okolnosti, za ktorých sa skutku dopustil a tiež nesprávne vyhodnotil dôkazy, keď dospel k uloženiu trestu odňatia slobody na 4 mesiace. On chcel na výkon trestu riadne nastúpiť, ale neumožnili mu to objektívne dôvody, keďže jeho družka bola tehotná, povodeň im zobrala dom, ktorý musel obnoviť, pričom jeho žiadosť o odklad výkonu trestu bola zamietnutá. Vzhľadom ku skutkovému deju a k tomu, že sa ku skutku priznal a úprimne ho oľutoval, s poukazom na okolnosti, za ktorých došlo k jeho spáchaniu, považuje nepodmienečný trest na 4 mesiace za neprimerane prísny. Poukázal v súvislosti so zásadou personalitý trestu uvedenej v § 34 ods. 3 Tr. zákona na svoje rodinné pomery a narodenie syna, pričom ďalší výkon trestu by mohol narušiť tieto rodinné väzby. Navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu v napadnutej časti a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného v tomto prípade dôvodné nie je.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že odvolanie obžalovaného smerovalo len proti výroku o treste, ktoré navyše zúžil len na časť, v ktorej mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 1 rok, preto preskúmal len napadnutý výrok o treste. Čo sa týka výroku o vine, tento odvolaním napadnutý nebol, pričom obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku a postupom podľa § 257 ods. 4, 5 Tr. poriadku vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktorý sa mu kladie za vinu s tým, že takéto vyhlásenie bude považované za priznanie spáchania skutku a konajúci súd následne vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal. Súd prvého stupňa preto podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku vykonal iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Krajský súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že skutok zodpovedá právnej kvalifikácii, ktorej sa vyhlásenie obžalovaného týka, vykonané dokazovanie tiež poskytovalo dostatočný podklad pre to, aby súd vyhlásenie obžalovaného o tom, že nepopiera spáchanie skutku, prijal. Krajský súd tiež nezistil ani skutočnosti nasvedčujúce porušeniu práva obžalovaného na obhajobu, čo je jediným prípustným dovolacím dôvodom v prípade takéhoto vyhlásenia (§ 257 ods. 5 Tr. poriadku). Vo vzťahu k tomuto postupu teda neboli zistené žiadne pochybenia.

Odvolací súd teda preskúmal odvolaním napadnutý výrok o treste, pričom dospel k záveru, že tento je zákonný a vecne správny a to z nasledujúcich dôvodov.

Správne súd prvého stupňa zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, teda že sa k trestnému činu priznal a úprimne ho oľutoval a to nielen vyhlásením, že nepopiera spáchanie skutku vykonanom na hlavnom pojednávaní, ale aj v prípravnom konaní vo výpovedi sa ku skutku priznal v celom rozsahu a uviedol, že je mu ľúto, že dopravnú nehodu zavinil. Správne bola u obžalovaného súdom prvého stupňa zistená aj priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, teda že bol už za trestný čin odsúdený, keď podľa odpisu z registra trestov má evidovaných celkovo až 28 odsúdení, z toho 8 na území SR a 20 v cudzine, v Spojenom kráľovstve, naposledy bol odsúdený na území SR trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/116/2017 zo dňa 02.11.2017 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorý vykonal dňa 19.07.2021 - práve výkon trestu v tejto trestnej veci bezdôvodne a napriek výzve dobrovoľne nenastúpil, čo malo za následok spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorý je predmetom tohto konania. Zároveň krajský súd uvádza, že hoci na túto priťažujúcu okolnosť môže za istých okolností konajúci súd neprihliadnuť, vzhľadom na početnosť záznamov v registri trestov a opakované páchanie trestnej činnosti u obžalovaného, však túto priťažujúcu okolnosť bolo dôvodné priznať.

Trestný zákon stanovuje v prípade prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona trestnú sadzbu až na 2 roky (0-2 roky), ktorú pri konštatovanej rovnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nebolo potrebné upravovať, preto bolo potrebné trest odňatia slobody ukladať v rámci tejto zákonom stanovenej trestnej sadzby. Pri zohľadnení doterajšieho života obžalovaného, už spomínaných dokopy 28 záznamov v registri trestov, z ktorých síce „len“ 8 boli odsúdeniami slovenskými súdmi - čo už samo osebe nie je nízky počet - a zvyšné odsúdenia boli v zahraničí, čo však nemožno prehliadnuť pri hodnotení osoby obžalovaného a jeho doterajšieho života, ktorý nepochybne svedčí o sklonoch obžalovaného k páchaniu trestnej a inej protiprávnej činnosti a o jeho postoji k dodržiavaniu všeobecne záväzných právnych predpisov, je trest odňatia slobody prvostupňovým súdom uložený vo výmere 4 mesiacov - stále výrazne v dolnej polovici trestnej sadzby, trestom zákonným a tiež primeraným, a to aj vzhľadom na závažnosť spáchaného skutku a skutočnosť, že obžalovaný sa priznal, skutok oľutoval a urobil vyhlásenie o vine.

Obžalovaný namietal práve uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, teda trestu spojeného s jeho bezprostredným výkonom, ktorý považoval za neprimeraný. V tomto smere krajský súd konštatuje, že vzhľadom na to, že skutok nebol spáchaný v skúšobnej dobe, prichádzal formálne do úvahy aj

trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom. Na strane druhej je potrebné uviesť, že vzhľadom na bohatú kriminálnu minulosť a množstvo záznamov v registri trestov u obžalovaného, keď mu boli v minulosti uložené ako podmiennečné, tak aj nepodmiennečné tresty odňatia slobody, ktoré však na neho nemali potrebný výchovný vplyv a do budúcnosti ho neodradili od opätovného páchania trestnej činnosti, rovnako ani početné odsúdenia v cudzine mu nezabránili v opätovnom protiprávnom konaní. Neboli tak podľa názoru krajského súdu splnené podmienky pre uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody v súlade s ust. § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, v zmysle ktorého súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, rovnako nie je v tomto prípade dôvodné a dostatočné uloženie iného druhu trestu. Práve vzhľadom na osobu páchatel'a a jeho doterajší život je aj podľa názoru krajského súdu v danom prípade nevyhnutné na obžalovaného pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho reálnym výkonom. Napokon okolnosti spáchania skutku, jeho závažnosť a skutočnosť, že sa obžalovaný priznal a svoj čin úprimne oľutoval, zohľadnil konajúci súd, ako už bolo naznačené, už pri určovaní výmery trestu, pričom je žiaduce zdôrazniť, že výzvu na nastúpenie trestu prevzal dňa 20.01.2020 a aj keď podal žiadosť o odklad výkonu trestu, táto mu bola dňa 22.06.2020 zamietnutá, výkon trestu ani v nasledujúcich mesiacoch nenastúpil a do jeho výkonu musel byť dňa 19.11.2020 dodaný príslušníkmi policajného zboru.

Takto uložený trest odňatia slobody považuje aj krajský súd za nevyhnutný pre dosiahnutie účelu trestu v zmysle ust. § 34 Tr. zákona, keď trest má predstavovať predovšetkým represívnu funkciu, ale má plniť úlohu aj individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň má predstavovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou a zároveň v plnej miere zohľadňuje kritériá pre ukladanie trestu s prihliadnutím najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Zákonným a správnym je aj výrok o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, keďže v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin (vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/99/2012), z ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 25.09.2014.

V súlade s vyššie uvedenými dôvodmi a právnymi úvahami preto krajský súd postupom podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.